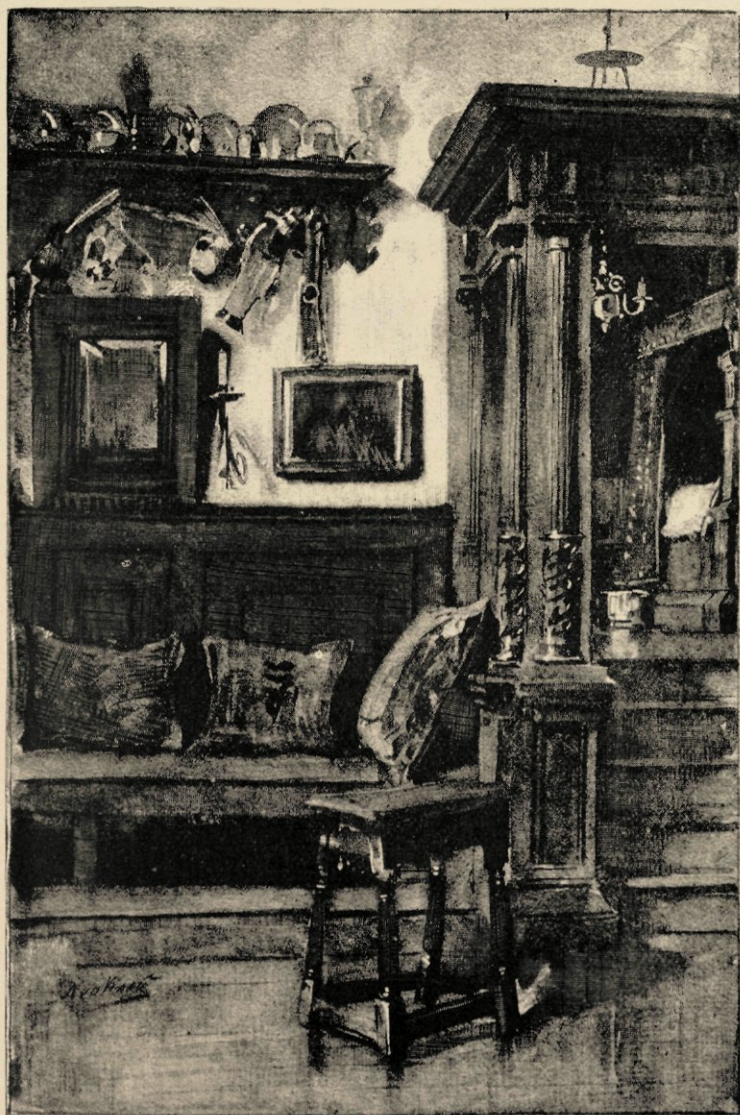

Frieschen jongen ten koste te leggen, en hoewel men wel hier en daar naar eene academie uitkeek, moeite werd er niet voor gedaan om den jeugdigen Laurens geplaatst te krijgen.

Tadema ware de optimist niet geweest die hij is, als hij goedschiks ware meegereden in den goederenwagen waarin de „deskundigen” hem wilde zetten. Hij scheen te gevoelen, dat hij nog wel eens eerste klasse zou reizen en teekende moedig voort. Tenlaatste zocht en vond men voor hem eene leerschool in de academie te Antwerpen en in 1852 toog de 16-jarige Tadema — tegen den wensch zijner moeder — naar het katholieke land. De reis ging per boot van Leeuwarden naar Amsterdam en van daar per postwagen naar Antwerpen, een tocht van 36 uur. Het was vervelend maar deze lange, weinig opwekkende reis was een soort van voorbereiding en geleeke enigszins op die

Atelier van Mevr. Laura Alma Tadema.

nemen, want dat hij een schilderij zou maken.

De directeur bekeek het geval meer van het koud-water-standpunt.

lange, donkere gangen waar men door moet, vóór men in een panorama komt. Bij zijn aankomst te Antwerpen was het eerste wat Tadema zag, een locomotief, toen voor den Frieschen jongen een ongeziene nieuwigheid, die een aangrijpenden indruk maakte.

Een jaar of vier werkte Tadema in de Academie onder toezicht van Wappers en later van De Keyzer, die hem als directeur opvolgde. Toen gebeurde er iets van belang: Tadema kreeg zijn eerste schilderij besteld!

Hij was in de wolken! Opgewonden ging hij naar den directeur en vertelde hem, dat hij voor een tijd vacantie ging